

Un semn de întrebare

Ionutz21

Sub bolta ce mă strigă adeseori pe nume,
Rămân aceeași umbră pe-al timpului cavou.
Un trup născut din lutul cu care-o noua lume
Și-a transformat oglinda în propriul indigou.

În ochi doar crucea-mi sfântă o simt nevinovată
Mi-e inima focarul cu care scriu povești...
Și schimb paltonul morții spre-a mai trăi o dată,
Să nu mă-ntrebe nimeni: -Ce ești sau cine ești?

Eu sunt dator cu-o moarte, nimic nu mă convinge,
Că viața-i un ospiciu în care plângi de zor;
Un drum deschide-o poartă, o flacără se stinge,
O lacrimă vărsată dă naștere la dor!

Azi rănilor din palmă sunt semne de-ntrebare —
Iar sacrificiul pierde în umbra unui zid.
Trăgând boul de coarne, devi un bou mai mare,
Că demnitatea astăzi de tot s-a năruit.

Sub bolta ce mă strigă cuprinsă de oroare,
Rămân pe-această lume, un semn de întrebare!

Georgian Ionut Zamfira 04.08.2021